

Патријарх Порфирије: Права Србија је Србија врлине

Патријарх Порфирије: Честитам са радошћу “Вечерњим новостима” на 58. додели плакете за “Најплеменитији подвиг године”, али пре свега честитам због тога што “Новости” из године у годину показују да је читава Србија у подвигу, да је Србија нормална земља.

Зашто? Зато што је једино нормално постојање, нормално функционисање човека – врлина. А “Новости” нам увек изнова откривају да у Србији постоје врлински људи. И не само то, већ и да је огромна већина Срба врлинска – да је Србија врлинска. И добра. У свету у којем живимо, које проглашава црно за бело, добро за зло, у свету који заправо уноси конфузију у поглед на истину, у поглед на то шта је исправно, шта је праведно, готово да је постало потпуно немогуће да чак уочимо шта је то нормално.

Стога, осећам велику радост због иницијативе коју “Новости” већ 58 година заредом спроводе, а то је да пред очи света изводе и подсећају нас да не треба осећати никакав стид, а камоли презир према томе да човек буде врлински, да буде добар, да буде јеванђељски.

Сви ови људи који су данас добили награде само су зрнца огромног мозаика од којих је сачињена Србија, зрнца која својим погледом, осмехом, изразом свога лица показују да онда када чиниш добро и испуњаваш јеванђеље, а притом не правиш од тога велику причу покушавајући да себе промовишеш – ти си испуњен радошћу, миром, лепотом. Испуњавати оно што пише у

јеванђељу, оно што Бог нама говори да треба да испунимо није заповест која спутава нашу слободу него је потез који открива шта то треба да чинимо: да будемо аутентични људи, испуњени лепотом, радошћу и миром.

Тешко да могу да издвојим било кога од добитника. Сигуран сам да су они само представници великог броја људи који постоје у Србији, али ми се допало разумевање онога што је учинио као љубав, као подвиг човека Радослав Марјановић из Умчара. Он је продао наследство у сагласју са породицом да би помогао онима којима је потребна помоћ да плате лекове. Реченицом коју је изговорио: “Кућу сам добио, то нисам зарадио, а немам потребу за тим и мени то не припада”, подсетио ме је на Свете бесребренике Козму и Дамјана, који у своје време били образовани, богати али су све своје имање распродали. Били су лекари и све своје знање заједно са имањем употребили су да лече друге. Онда је Црква за њих рекла, славећи их, хвалећи их и подсећајући све нас да тим путем треба да идемо – “бадава сте добили, бадава и дајте”.

Дакле, све то што имамо као људи, од моћи, од славе од лепоте, од имања, све је то нама дато. Наравно, нико не каже да треба да гладујемо и да расипамо то што смо добили, али треба да употребимо своје снаге, капацитете да још умножимо то што смо добили и да поделимо са другима. Јер из овог света ћемо однети само оно што је у нама.

Стога хвала “Новостима” што нас непрестано подсећају на то да треба да будемо нормални, а нормални смо само онда када живимо у складу са јеванђељем, тад смо здрави, испуњени свим оним чиме нас је Бог обдарио и тада у другој видимо свој рај, а не вука. У другој видимо лек за себе и своју душу.

Честитам свим добитницима плакете за “Најплеменитији подвиг”, али и многим другим, знаним и незнаним које су ови данашњи добитници, у овој свечаној прилици представљали. Србија је Србија врлине, Србија добрих људи, Србија подвижника. Подвиг, то је духовни појам, од словенске речи, значи “ићи напред и ка горе” у исто време. Честитам и нека Господ многоструко узврати сваком човеку који и најмању мисао, а камоли неко добро дело упути другом човеку.

Безброј пута сам причао причу о највећем владару света свих времена Александру Македонском, који је кад је умирао, рекао својим слугама да му оставе једну руку да вири из гроба. Слуге су се чудиле зашто, а он је рекао: “Да виде сви, да ја који сам све имао, све је било моје, читав културни свет –

сад одлазим празних шака. А, моје је само оно што сам поделио, што сам дао”.

spc.rs